

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: M. P., nar. X, bytem X, X, t. č. ve VTOS ve věznici Ostrov nad Ohří

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 19. 4. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2021, č. j. X o invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 20. 11. 2020 žalovaný zamítl žádost žalobce o přiznání nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 29. 10. 2020, č. j. LPS/2020/1959-CH-CSSZ, z něhož vyplývá, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Rozhodnutím žalovaného č. j. X ze dne 23. 2. 2021 byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě ČSSZ Plzeň ze dne 15. 2. 2021 č. j. LPS/2021/20-NR-PLZ-CSSZ, dle něhož se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění, žalobce není invalidní, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 19. 4. 2021 doručenou zdejšímu soudu dne 20. 4. 2021 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný zamítl jeho žádost o přiznání invalidního důchodu, aniž by objektivně posoudil jeho námitky či se s nimi vypořádat. Posudkovým lékařem OSSZ Karlovy Vary nebyly správně a komplexně zhodnoceny všechny lékařské zprávy, jež žalobce přijal ke své žádosti, tyto byly zcela záměrně opomenuty. Žalovaný měl povinnost vypracovat pro posouzení jeho stavu posudek, v němž se má posudkový lékař zabývat nejen hlavními příčinami s hlavním dopadem na stav žadatele, ale i zcela se vypořádat s vedlejšími příčinami, jež by mohly ovlivnit pokles jeho pracovní schopnosti, zvláště pokud předloží odborné posudky či nálezy od jiných lékařů.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 6. 5. 2021 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; s tím, že důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobce, jeho vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a zdravotního stavu, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Posudky zjištěný pokles pracovní schopnosti činí u žalobce pouze 25 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod dané ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V dané věci bylo nařízeno jednání v souladu s ustanovením § 49 s. ř. s. Žalobce byl k jednání řádně a včas předvolán, avšak bez omluvy se nedostavil a soud proto věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního

orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. K námitce žalobce, že žalovaný objektivně neposoudil jeho námitky a nevypořádal se s nimi ani s lékařskými zprávami, jež předložil, není soud oprávněný se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.

8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

10. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 15. 6. 2021 za účasti odborných lékařů z oboru neurologie, jemuž žalobce nebyl přítomen, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (23. 2. 2021) nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultací s neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je epilepsie. Dále komise uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary i s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o epilepsii – formu částečně kompenzovanou, zpravidla déle než jeden měsíc bez záchvatů, několik záchvatů během roku, ale ne více jak 12 záchvatů do roka, přítomnost lehkého organického postižení mozku různé etiologie, bez neurologického deficitu a bez jiné duševní poruchy, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 25 % podle Kapitoly VI, položky 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 Vyhl. č. 359/2009 Sb., není důvod ani pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky.

Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 25 %, žalobce není pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopen práce ve směnném provozu, hlavně na noční směny. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. při posudkovém hodnocení PK NPSV byly zohledněny všechny námitky žalobce, jež uvedl v žalobě.

11. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

12. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

13. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 11. 2020 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15. 6. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyl žalobce invalidní. Soud proto poté, co věc projednal, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

14. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalované však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 12. 7. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..